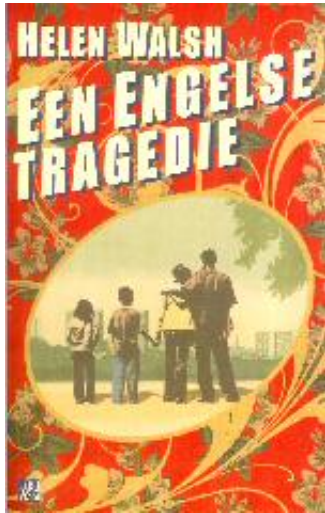

Net uit: Een Engelse tragedie

Hieronder vertellen **Wim Scherpenisse** en **Dennis Keesmaat**, de vertalers van *Een Engelse tragedie* van Helen Walsh, zojuist verschenen bij [Lebowski Publishers](#) (oorspronkelijke titel: *Once upon a time in England*), over het boek.

In deze roman maken we kennis met de uit Ierland afkomstige, in Noord-Engeland woonachtige Robbie Fitzgerald, fabrieksarbeider en pubzanger, zijn uit Maleisië afkomstige vrouw Susheela en hun kinderen Vincent (Vinnie) en Ellie. Het boek speelt zich af in het arme noorden van Engeland, waar armoede en werkeloosheid de toon zetten, en staat in het teken van het racisme en geweld waarmee Robbie en zijn multiculturele gezin te maken krijgen en dat hen ten slotte meedogenloos uit elkaar zal drijven.

Cultuur- en generatiekloof

Susheela doet haar best haar etnische afkomst zoveel mogelijk te vergeten en een geïntegreerd lid van de Engelse maatschappij te worden (onder andere door zich Sheila te noemen), maar haar pogingen daartoe zijn onbeholpen en werken averechts. Robbie wordt op zijn beurt steeds gefrustreerder over zijn uitgebleven muzikale doorbraak en vlucht in drank en overspel, waardoor hij zijn gezin kwijtraakt.

Als de kinderen groter zijn, proberen ze allebei op hun eigen manier hun draai te vinden, maar ze stranden door de kloof tussen hen en hun ouders en het onbegrip van hun omgeving voor hun belevingswereld. De tragedie waarop dit uitloopt, is hartverscheurend – je zit als lezer voortdurend tegen beter weten te hopen dat het toch nog goed zal aflopen.

Dialect, drugs en popmuziek

Ondanks de sombere teneur van het boek hebben we met veel plezier aan deze ambitieuze tweede roman van Helen Walsh gewerkt. Ze toont veel mededogen met haar personages,

waardoor de pijn van het lezen – en soms het vertalen – draaglijk blijft. We hebben vooral onze handen vol gehad aan het dialect en aan het jargon rondom de muziek- en drugscene van de jaren zeventig en tachtig.

Op het gebied van drugsjargon kwamen we bijvoorbeeld een passage tegen waarin een heroïnegebruiker zijn spullen uitpakt: *the carefully folded squares of foil, the bog-roll tube and the ready-made conduit* (de netjes opgevouwen stukjes folie, de pleerol en het kant-en-klare mengsel), en verder *a tablespoon, a gun and a filter and a spike* (een eetlepel, een spuit, een filter en een schone naald). Dan zegt hij tegen iemand die bij hem is: *'It's probably best you chase your first head.'* ('Chinees jij maar eerst.') En even verderop: *'Here's what we'll do, yeah? I'll cook for you first. Then I'll serve myself.'* ('We doen het zo, oké? Eerst maak ik wat voor jou, daarna zet ik zelf een shot.')

Wat de popmuziek betreft, die een prominente rol in het boek speelt, hadden we gelukkig zelf de nodige know-how in huis, en we stuurden elkaar muziek ter inspiratie. Voor een eventuele herdruk lijkt het ons dan ook een uitstekend idee om er een soundtrack bij te leveren.